

Gerda Mundt: Den højtærede Undervisningsminister bekræfter ved sine Ord, at Københavns Kommune ikke var blevet spurgt om, hvordan den vilde stille sig over for de forandrede Forhold. Hvis Københavns Kommune var blevet spurgt, vilde man have faaet det Svar, som er kommet frem senere, at paa Grund af det nedsatte Børneantal og paa Grund af de økonomiske Forhold var Københavns Kommune nødt til ikke at blive ved at leje Lokaler, naar man selv havde rigelig Plads i sine egne Lokaler. Men der vilde sikkert have været Mulighed for at faa de Lokaler udlejet paa anden Maade, og der vilde ganske sikkert ikke have stillet sig noget i Vejen for, at der, hvis Femmers Seminarium var opretholdt, af Københavns Skolevæsen var blevet stillet andre Øvelsesklasser til Raadighed. Jeg synes, det er at sætte Sagen paa Hovedet, naar der siges, at det er Københavns Kommune, som har bevirket, at Femmers Seminarium maatte nedlægges.

Undervisningsministeren (Borgbjerg): Det er mig ikke muligt at forstaa det ærede Medlems Udtalelser. Jeg oplyste, hvordan Sagen laa. Da det viste sig, at Københavns Kommune havde visse Fremtidsplaner, ja, saa maatte vi bøje os derfor. Saa vidt jeg ved, er det, Skoledirektionen var enig om, Københavns Skoledirektionens Fremtidsplaner, forelagt og godkendt af Københavns Magistrat og derefter forelagt og godkendt enstemmigt i Københavns Borgerrepræsentation, hvori det ærede Medlem har Sæde. Jeg har selvfølgelig, da det blev os bekendt, hvad vi ikke vidste og ikke kunde vide, at Københavns Kommune havde saadanne Fremtidsplaner, forhandlet med Københavns Skolevæsen gennem Skoledirektøren og faaet at vide, at det ikke var muligt at give Femmers Seminarium det, det hidtil havde haft, denne Øvelses-skole. Det var ikke muligt. Det ærede Medlem Frøken Gerda Mundt mente nu, at Københavns Kommune maatte naturligvis tage økonomiske Hensyn. Ja, det er rigtigt. For denne Kendsgerning bøjer det ærede Medlem og hendes Parti sig, men saa synes jeg ogsaa, det kunde være rimeligt, om de gik ind paa, at Staten maatte tage økonomiske Hensyn. Her er nu en Løsning, der er langt velvilligere over for Seminarierne i hele Landet, langt mere venlig og imødekommende og hensynsfuld end det ærede Medlems Standpunkt, hvis det skal føres ud i Livet — det kan det ærede Medlems Standpunkt

nu i Virkeligheden ikke! Der tager man ikke økonomiske Hensyn, der er det lige-gyldigt, om vi ofrer 150 000 Kr. eller sparer dem. Jeg formaar derfor, trods min bedste Vilje, ikke at se Sammenhængen i det ærede Medlems sidste Tale.

J. Oskar Andersen: Jeg skulde ikke have gjort Bemærkninger til den højtærede Undervisningsminister, hvis han ikke var fremkommet med Udtalelser, som er ganske vildledende for Tilhørerne i dette ærede Ting. Ministeren har gentaget, hvad han har sagt tidligere ved en anden Lovs Behandling, at Det konservative Folkeparti har siddet ganske passivt under Forhandlingerne om dette Lovforslag, og at nøjagtig det samme er hændt som i sin Tid ved Vedtagelsen af Loven om Skoletilsynet. Det er jo fuldstændig galt. Den højtærede Undervisningsminister ved, hvor ivrig jeg netop har været for at naa et Resultat, og ved, at jeg har forhandlet med Ministeren om det. Ministeren ved, at de Forhandlinger, der har fundet Sted til sidst, er foregaaet ganske bag vor Ryg, uden at Det konservative Parti har vidst noget om det, men ogsaa uden at man fra anden Side i Virkeligheden har vidst noget om det. Saaledes som det fremgaar af Udtalelser til mig af det ærede Medlem Hr. Povlsen, var Forslaget i sin endelige Affattelse ham ganske ukendt. Hvis ærede Medlemmer af dette høje Ting ser paa de 5 Paragraffer, som dette Lovforslag bestod af, da det blev fremsat, vil de se, at den første Paragraf fuldstændig er faldet bort, fordi der kom dette til, at Femmers Seminarium ikke kunde omdannes til et Statsseminarium af den Aarsag, at det blev nedlagt af andre Grunde. § 2, der handlede om Haderslev Statsseminariums Omdannelse til et Studenterseminarium, er ganske bortfaldet og bortfaldet i sidste Øjeblik, længe efter at Ministeren havde stillet sine Ændringsforslag. Man kunde altsaa ikke tænke, at det skulde bortfalde.

§ 3 var den vigtigste Paragraf i hele Forslaget, og om den er det sagt baade fra Venstres Side og, som det jo fremgaar klart af det ærede Medlem Hr. Povlsens Udtalelser, fra vor Side, at § 3 kan vi gaa med til, men i en ændret Affattelse, saaledes at det brutale Præg, at man med Tvang nedlægger Privatseminarier, tages væk fra den. Vi kan gaa med til den som et Tilbud, et favorabelt Tilbud, der skal modtages. Dette er efter min Mening det vigtigste i hele dette Lovforslag, og jeg er ganske enig i de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem Hr. Povlsen, at dette er Vejen, man skal gaa.